20/07/2020

Πανηγυρικός Εσπερινός στον Ι.Ν. του Προφήτου Ηλιού στο Ξηρολίβαδο

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Κυριακή 19 Ιουλίου το απόγευμα ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε και κήρυξε το θείο λόγο στον Πανηγυρικό Εσπερινό στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Προφήτου Ηλιού στο Ξηρολίβαδο.

Ο Σεβασμιώτατος στο κήρυγμα του ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ἐγώ ὑπολέλειμμαι προφήτης Κυ-ρίου μονώτατος».

ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ

Αναλυτικά το κήρυγμα του Σεβασμιωτάτου:

Στή χορεία τῶν προφητῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ξεχωριστή θέ-ση κατέχει ὁ ἑορ-τα-ζόμενος σήμερα καί αὔριο προφήτης Ἠλί-ας. Καί ἡ ξεχωριστή αὐτή θέση

δέν ὀφείλεται σέ κά-ποια ἀνθρώπινη ἀξιο--λό-γηση. Ὀφεί-λεται στόν ἴδιο τόν Θεό πού τίμησε δύο φορές μέ ξε-χωριστό τρό-πο τόν ἐκλεκτό δοῦ-λο του. Μία φορά ὅταν τοῦ ἔκανε τήν τιμή νά τόν ἀναλάβει ἐπάνω σέ πύρινο ἅρμα στόν οὐρανό γιά νά μήν γνωρίσει τόν θάνατο, πού ἀπο-τε-λεῖ τήν κοινή μοίρα ὅλων τῶν ἀνθρώπων, καί μία δεύτερη φο-ρά, ὅταν μαζί μέ τόν προφήτη Μωυσῆ ἐμφανίσθηκε καί ἐκεῖνος στό ὄρος Θα-βώρ συνοδεύοντας τόν Χριστό τήν ὥρα τῆς θείας Με-ταμορ-φώ-σεώς του.

Γιατί ὅμως ὁ Θεός ἐπεφύλαξε αὐ-τή τήν τιμή στόν προφήτη Ἠλία; Τήν ἐπεφύλαξε γιατί ἦταν πράγ-μα--τι ἐκλεκτός δοῦλος του.

Ἔζησε ὁ προφήτης Ἠλίας σέ μία ἐποχή στήν ὁποία ἐπικρατοῦσε ἀκόμη καί ἀνάμεσα στόν ἰσραη-λι-τι-κό λαό ἡ εἰδωλο-λα-τρεία καί ἡ ἁμαρτία. Οἱ Ἑβραῖοι εἶχαν παρα-συρ-θεῖ καί εἶχαν ξεχά-σει τόν Θεό καί τίς ἐντολές του καί ζοῦσαν ἀσύδοτα καί βουτηγμένοι στά πάθη καί τήν ἀνηθικότητα.

Μέσα σ᾽ αὐτή τήν κατάσταση ὁ προ-φήτης Ἠλίας ἦταν ἡ φωνή τοῦ Θεοῦ πού προσπαθοῦσε νά συνε-τί-σει τούς Ἰσραηλίτες καί νά τούς ἐπα-να-φέρει στόν ὀρθό δρόμο. Ἦταν αὐτός πού προσπαθοῦσε νά πείσει τούς συμπατριῶτες του γιά τήν ἀνάγκη νά ἐγκαταλείψουν τή ζωή τῆς ἁμαρτίας, τῶν ἡδονῶν καί τῆς ἀκολασίας καί νά ἐπιστρέψουν στήν πίστη στόν Θεό.

Ὅμως, ὅπως συμβαίνει συνήθως, ἡ φωνή τῆς ἀληθείας δέν εἶναι εὐχάριστη στούς ἀνθρώπους, πού προτιμοῦν νά συνεχίζουν ἀνενό-χλη-τοι τή ζωή τῆς ἁμαρτίας. Γι᾽ αὐτό καί ὄχι μόνο οἱ Ἰσραηλίτες δέν ἄκουαν τή φωνή τοῦ προφή-του, ἀλλά καί ὁ βασιλεύς Ἀχαάβ, ὑπό τήν ἐπιρροή τῆς συζύγου του Ἰεζάβελ, κατεδίωκε τόν προφήτη Ἠλία, ὥστε νά μήν ἐλέγχεται ἀπό τόν λόγο του γιά τίς πράξεις του.

Ὁ προφήτης ὅμως δέν μποροῦσε νά σιωπήσει. Δέν μποροῦσε νά πα-ραβλέψει τό θέλημα τοῦ Θεοῦ καί τήν ἐντολή πού εἶχε λάβει, καί γι᾽ αὐτό συνέχισε καί κάτω ἀπό αὐτές τίς δύσκολες συνθῆκες νά ζεῖ σύμ-φωνα μέ τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ καί νά κηρύσσει τό θέλημά του. Καί μπορεῖ νά ἐκφράζει αὐτή τή μο-να-ξιά, κατά κάποιον τρόπο, τήν ὁποία αἰσθά-νεται, λέγοντας, «Ἐγώ ὑπο-λέ-λειμμαι προφήτης Κυρίου μο-νώ-τατος», ἐγώ, δηλαδή, ἔχω ἀπο-μείνει ὁ μοναδικός προφήτης τοῦ Κυρίου, ἀλλά δέν ἀπογοη-τεύ-εται, δέν ὑποχωρεῖ, δέν ἐγκατα-λείπει τήν προσπάθεια. Συνεχίζει νά πι-στεύει καί νά ζεῖ σύμφωνα μέ τόν νόμο καί τίς ἐντολές τοῦ Θεοῦ. Συνεχίζει νά μένει πιστός στόν ἀλη-θινό Θεό, ἔστω καί ἐάν διώ-κε-ται, ἔστω καί ἐάν ἀναγκά-ζεται νά ζεῖ «ἐν ὄρεσι καί σπηλαίοις καί ταῖς ὀπαῖς τῆς γῆς». Πι-στεύει στόν ἀληθινό Θεό, γιατί τόν βλέπει νά ἐπεμβαίνει στή ζωή του, διατρέφοντάς τον στήν ἐρη-μιά ὅπου ζοῦσε μέ θαυμαστό τρό-πο· ἐπεμβαίνει ἀνταποκρι-νόμε-νος στήν προσευχή του νά κλείσει τούς οὐρανούς γιά τρία χρόνια καί στή συνέχεια νά

δώσει βροχή στούς ἀνθρώπους προκειμένου νά κατανοήσουν ποιός εἶναι ὁ ἀλη-θι-νός Θεός, τόν ὁποῖο εἶχαν ἐγκα-τα-λείψει.

Ὁ προφήτης Ἠλίας πιστεύει στόν Θεό καί ζεῖ σύμφωνα μέ τίς ἐν-το-λές του, ἔστω καί ἐάν εἶναι μόνος αὐτός πού τίς ἐφαρμόζει μέσα σέ ἕνα περιβάλλον πού τίς ἀγνοεῖ ἐπι-δει-κτικά.

Πιστεύει στόν Θεό, ἔστω καί ἐάν ἀπέμεινε «μονώ-τατος», δίνο-ντας καί σέ μᾶς μία ἀπά-ντηση σέ ἐρω-τή-ματα καί ἀπο-ρίες πού μπορεῖ νά μᾶς ἀπα-σχο-λοῦν. Διότι καί ἐμεῖς πολλές φο-ρές, ζώ-ντας σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία τά πάντα ἀμφισβη-τοῦ-νται, σέ μία ἐποχή κατά τήν ὁποία «ἐπλεόνα-σεν ἡ ἁμαρτία», μπορεῖ νά σκε-φτό-μαστε ἤ νά ἀκοῦμε νά διατυ-πώνεται ἡ ἐρώτηση: μπορεῖ νά πι-στεύει κα-νείς σήμερα στόν Θεό; Μπορεῖ νά ζεῖ κανείς σή-με-ρα ἐφαρ-μόζοντας τίς ἐντολές του, ἐντολές πού δό-θηκαν πρίν ἀπό εἴ-κοσι αἰῶνες; Μπορεῖ νά ζεῖ κα-νείς σήμερα μέ ἀγάπη, μέ τιμιό-τη-τα, μέ δι-καιο-σύ-νη, μέ προσευχή, μέ νη-στεία, μέ-νο--ντας κοντά στήν Ἐκ-κλη-σία, ὅταν οἱ πολλοί ζοῦν ἀδια-φορώ-ντας γιά ὅλα αὐτά;

Μπορεῖ ἀκόμη καί ἐάν ἀπομείνει μόνος, ὅπως ἀπέ-μει---νε ὁ προφήτης Ἠλίας, πού ζοῦ-σε σέ μία ἐποχή πολύ πιό δύσκολη ἀπό τή δική μας. Μπορεῖ, ἐφόσον πιστεύει πραγ--ματικά στόν Θεό. Διότι ἡ πίστη στόν Θεό εἶναι μία προσω-πι-κή ὑπόθεση ἡ ὁποία δέν ἐξαρτᾶται ἀπό τή στάση καί τή συμπεριφορά τῶν ἄλλων. Διότι, ἐάν πιστεύουμε στόν Θεό, ἐπειδή πιστεύουν καί οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι γύ-ρω μας, τότε δέν πιστεύουμε στόν Θεό ἀλλά στούς ἀνθρώπους, καί αὐτή ἡ πίστη μας δέν εἶναι ἡ ἀλη-θινή καί γνήσια πίστη πού θέ-λει ὁ Θεός.

Ἐάν ὅμως πιστεύουμε πραγμα-τι-κά στόν Θεό, τότε θά πρέπει νά ἀποδεικνύουμε αὐτή τήν πίστη μας ζώντας σύμφωνα μέ τίς ἐντο-λές του, κάνοντας ἔργα πού εἶναι σύμφωνα μέ τό θέλημά του, ἀκό-μη καί ἐάν ὅλοι γύρω μας ζοῦν καί πολιτεύονται ἀντίθετα πρός τό θέ-λη-μα τοῦ Θεοῦ. Γιατί μόνο ἔτσι θά ἔχουμε καί ἐμεῖς τή χάρη τοῦ Θεοῦ στή ζωή μας, ὅπως τήν εἶχε ὁ προ-φήτης Ἠλίας, πού ἔμεινε μονώτατος, καί θά ἀξιωθοῦμε τῆς οὐρανίου βα-σιλείας στήν ὁποία καί ἐκεῖνος εὐφραίνεται, ἀλλά θά ἔρθει καί πάλι, ἐπειδή εἶναι ἕνας ἀπό αὐτούς πού δέν πέθαναν, θά ἔρθει πρό τῆς Δευτέρας Παρουσίας γιά νά κηρύξει ἀλλά καί νά μαρτυρήσει γιά τό ὄνομα τοῦ Θεοῦ.